

Záznam z diskuse

The Other Side; skupina Yoram Loewenstein Performing Arts Studio, Tel-Aviv, Izrael

*Diskusi vedla Paulína Mazíková dne 31. 5. 2019 v rámci festivalu Sítko.
Z angličtiny v hlavě překládal a zápis v češtině provedl Tomáš Mohr.*

Diváci, jedním slovem popište inscenaci.

Lights, raw emotions, personalities, theatre, high school, foreign language, characters – funny to watch

Otázka na soubor – jak inscenace vznikla?

Režisér Yair Mossel: Trvalo to dlouho, z mnoha důvodů, trvalo to 3 roky. V deváté třídě začali studovat divadlo – vyptával jsem se jich na osobní témata. Zjistil jsem, že je pro ně velmi intenzivním tématem střední škola. V souboru je 6 holek a jenom jeden kluk – téma se nakonec odvíjelo od sebepojetí – jak vidím sebe a jak ostatní vidí mě. Vznikly dva příběhy, které jsem chtěl jako centrální pilíře, ostatní příběhy se přirozeně napojily. Bylo poměrně těžké tuto inscenaci postavit. Například během zkoušení monologu jedné z dívek se jiná herečka rozbředla, protože každý nenávidí, jak vypadá. Také nám do toho vlezla v Izraelské válce.

Příběh tedy vychází původně z čeho?

Příběh je založen na skutečných příbězích studentů, nechtěli jsme však být moc konkrétní, třeba i jen kvůli rodičům.

Proč jste se rozhodli přeložit každou větu do angličtiny? Nestačily např. jen některé nejdůležitější věty?

Museli jsme přeložit všechno, protože každá věta navazuje na tu druhou. Byla to pro nás ale výzva – někteří herci ani neumějí anglicky, učili se to tak pouze z poslechu.

Diváci, představte si obraz, který byl pro vás nejsilnější...

Monolog člověka s odrazem (skvěle fungující světla!!!), ohniště.

Čím/kým jsou postavy ve světě za zrcadlem? (odpovídají i diváci i soubor)

Odraz je všechno špatné uvnitř nás.

Špatné emoce, to je něco, co nechceme vidět, co chceme schovat. Odhodíme je pryč, potom se z nich stanou zhmotněné postavy. Vždycky se chtějí vrátit. Jak je ale můžeme porazit? V tom světě mají super-schopnosti, jak je teda porazit? Jednoduchá odpověď – humohr.

S touto inscenací často cestujete do zahraničí. Kde jste byli a co jste tam zažili, jaké je hrát v různých zemích, jak se liší reakce?

Hráli jsme v Německu, v Ostrově, hodně v Izraeli na národních festivalech. Mám pocit, že je to téma, které se týká všech, že vůbec není žádný rozdíl. Lidi se smějí na různých místech, ale jinak se jedná o univerzální téma. To je na tom úžasné. Originální text v hebrejštině je však více pochopitelný. Když hrajeme v angličtině, jsou zde malinké věci, které nemůžeme ukázat.

Nevím, jestli je to kvůli sociálním sítím, ale když jsem byl malý... Mám pocit, že sociální sítě přidávají na mladé lidi nové tlaky, umocňuje to váhu tématu. Je to neustálá kontrola: JAK VYPADÁM, JAK MĚ LIDI VNÍMAJÍ, JAK SE NA MĚ DÍVAJÍ, JAK SE MÁM PREZENTOVAT? Sociální sítě jsou takové zrcadlo.

Je to trochu past, všechno je show, neustále se snažíte, abyste nějak vypadali. I když jsem psal tu hru, říkal jsem si, že to bude hluboké, ale je to ve výsledku stejně povrchní. Je to móda, jsou to trendy, které se střídají.

Myslím si, že to takhle ale bylo pořád. Když jste se i předtím fotili, všichni se usmáli... Internet to jenom zjednodušil. Bombarduje vás to, je to nová realita.

Probíhá diskuze o sociálních sítích, o trendech, které se střídají. Poté následuje pauza.

Jak tato skupina vznikla, jak spolu pracujete, s kým?

Koordinátor aktivit komunitních skupin Halil Yitzhak: Jsme z profesionální školy na herectví, na 3 roky, je těžké se tam dostat. Přijímačky se dělají neustále, nejsou jenom jednou. Jde o proces, růst studentů. Uvnitř provozujeme práci s komunitou „community work“, spolupracujeme s jednou ulicí, jedna z nejhorších v Tel Avivu, v podstatě slum. Máme pocit, že jsme součástí tohoto místa. V padesátých letech se do této oblasti dostalo hodně imigrantů, Rusové, Afrika, Thajsko, utečenci ze Súdánu, je to tam hodně promíchané, spousta kultur. Naši studenti díky tomu vidí diverzitu příběhů, kultur. Je to prostě poklad pro herce. A tito profesionální studenti herectví během studia pracují s mladými dětmi od roku 6-8, ve školkách, s náboženskou mládeží, s mládeží s mentálními problémy, pracujeme se starými lidmi, slepými, handicapovanými... Já jsem vlastně za toto všechno zodpovědný. Je to spousta těžké práce, začali jsme od ničeho před několika lety, ale teď už o nás v celém Izraeli ví.

Co tyto neprofesionály z komunity učíte?

Učíme je základy divadla, základy herectví. Rok práce, teprve potom nějaké inscenace. Najít univerzální divadelní jazyk. Ze začátku to jsou malé prezentace, mini-projekty, potom větší a větší – filmy – někdo je producent, někdo natáčí... Tedy ne všichni jenom hrají. Většinou to pochází z jejich zkušenosti. Tento projekt práce s komunitou začal v roce 2003. Někteří mladí, které jsme učili v rámci komunity, jsou nyní přijati do profesionální školy – jeden už třeba učí další mladé v komunitě.

Jak si u takto problémových skupin dokážete udržet pracovní atmosféru?

Vyžadujeme těžkou, tvrdou disciplínu – jdeš pozdě, jdeš ven. Kašleme na vymlouvání, použij svůj vlastní problém k umění – pracujeme s pocitem zodpovědnosti, učíme je pocitu zodpovědnosti.

Existuje v Izraeli více podobných skupin, jak jste vy?

Ze začátku jsme byli sami, ale teď vláda chápe, že je to důležité a nyní je to již zavedené ve školách – vláda dává body za takovou práci. Bohužel si však myslím, že to často školy dělají pro body (peníze), a ne pro tu myšlenku.

Jaký je váš největší problém, s čím se musíte vypořádávat?

Největší problém jsou rodiče, ne děti. Když vidím rodiče, jací jsou, problém není s dítětem, problém je doma – ale nemůžete vyučovat rodiče, jen dítě.

Konec diskuse.

